

РЕШЕНИЕ

№ 4283

гр. София, 27.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **3209** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Р. П. Р. от [населено място] срещу решение от 03.01.2013г на СРС по нахд № 13785/2012г. Претендира се неправилност на решението на РС; постановяване на същото при нарушаване на материалния закон; допуснати съществени процесуални нарушения и необоснованост. Изложението в жалбата касае неправилното приложение на материалния закон от РС; установяване на фактическа обстановка, която не съответства на събраните по преписката доказателства и допуснати в хода на административното производство процесуални нарушения, които РС не е установил с решението си.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба, СДВР ОПП, не се представлява.

СГП чрез прокурор Димитров взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидност и допустимост на обжалваното решение, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Производството пред СРС е образувано по редовна и допустима жалба срещу наказателно постановление № 30797/20.06.2012г на началник АНД отдел ПП при СДВР. РС е събрал относими, допустими и необходими за установяване на фактическата обстановка доказателства. Провел е открито съдебно заседание с призоваване на страните, като е допуснал и гласни доказателствени средства за установяване на твърдяни и оспорени факти в хода на процеса.

Въз основа на събраните в производството доказателства, РС е установил фактическа обстановка, която се споделя от касационната инстанция: РС е установил, че с НП № 30797/20.06.2012г на началник АНД отдел ПП при СДВР Р. П. Р. от [населено място] е наказан с глоба в размер на 300лв., за това, че на 08.06.2012г. в около 12.45ч. в [населено място] по П. шосе управлява лек автомобил „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] изход и около 5км. след КПП-В., без заплатена винетна такса КЗ за движение по републиканската пътна мрежа на МПС с допустима максимална маса не повече от 3.5т. - нарушение по чл.139, ал.5 от ЗДвП. Наказателното постановление е издадено въз основа на акт №30797/08.06.2012г. при идентичност на изписаните фактически установявания . РС е разпитал по делото св.В. В. Г. - присъствал при установяване на нарушението, според който на датата посочена в акта на П. шосе са спрели за проверка лекия автомобил, управляван от жалбоподателя. При проверка установили, че не е имал заплатен винетен стикер за движение по републиканската пътна мрежа. Проверката била извършена на около 5км. след КПП-В.. АУАН е връчен при отказ, установен с неговия подпис, тъй като нарушителят отказал да го подпише. При път от републиканската пътна мрежа, какъвто бил и този по който се движел нарушителят, не се изисквало задължително да има табели, указващи задължение на водачите да са заплатили винетна такса.

Въз основа на установената фактическа обстановка, РС е направил изводи от правна страна, които се споделят от касационната инстанция: Правилно РС е направил преценка както за компетентността на органите в административно-наказателното производство; така и за редовността и валидността на съставените от тях актове. В тази насока АССГ не споделя и възраженията на Р. в касационната жалба за липса на пълно описание на мястото, времето и начина на извършване на нарушението. АССГ споделя извода на РС, че в хода на административно- наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на обжалвания акт.

Правилно РС е приел, че констатациите в акта и НП за извършеното нарушение и

неговото авторство се установяват с АУАН, който е връчен на жалбоподателя, като нарушител. Това се потвърждава и от показанията на свидетеля, които съдят е кредитирал. Правилно РС е приел за неоснователно възражението на Р. – част от административната преписка, според което същият заявява, че е спрял на 3-ти км. от КПП В., а не на 5 км., както е изписано в АУАН. В случая така отразеното възражение в действителност на се отразява на съставомерността на деянието, защото /както правилно е приел и РС/ то единствено показва точната локация на установяване на нарушението, а няма значение за това дали на 3 км. или на 5км. от КПП-В. се изисква винетна такса. Жалбоподателят не оборва движението си по международен пет Е – 79, както е обективизирано в съставения на място акт, поради което не оборва и необходимостта от заплащане на винетна такса за движение по този вид пътища.

Като нарушена правна норма и в АУАН и в НП е изписана тази на чл. 139 ал.5 от ДвП, като елементите от фактическия състав на нарушеното правило съответстват на изписаната словесно фактическа обстановка. Наказанието е наложено на основание чл. 179 ал.3 т.4 от ЗДвП, която се явява относима и приложима правна квалификация, като при прилагането на нормата е отделено и приложимото предложение /МПС с допустима максимална маса не повече от 3.5 т./. АССГ не споделя възражението на касационния жалбоподател за неправилно приложение на правната квалификация, на основание на която е наложено наказанието. В хода на производството, Р. не доказва да е имал заплатена винетна такса към датата на извършване на проверката – 08.06.2012г.

Правилно и законосъобразно е определен и вида и размера на наложеното наказание – глоба от 300лв.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия касационен състав приема, че обжалваното решение на РС следва да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно, поради което и на основание чл. 221 ал.2 от АПК АССГ в настоящия касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 03.01.2013г на СРС по нахд № 13785/2012г.
Решението е окончателно.

Председател:

/М.С. /

.....

Членове:

/Вл. Н./

.....

/М. К./

